

Létszámnövelés nélkül

Több bútor

A munkaslétszám növelése nélkül 50 százalékkal bővül a Kanizsa Bútorgyár termelése, nagyobb lesz a választék, s tovább javul a bútorok minősége — ezt eredményezi az a technikai rekonstrukció, amely most fejeződött be a gyárban. Ebben az évben több mint egymilliárd forint értékű bútort gyárt és szállít a kereskedelem részére a nagykanizsai üzem. Hoz-

závetőleg harmincezer lakószoba-berendezés és nagy mennyiségű kárpitozott bútor hagyja el a gyárat. A kanizsaiak 1979. évi újdonsága: a kárpitozott bútorok zsugorfóliás csomagolása. Úgy tervezik, hogy a Nagykanizsán készülő valamennyi kárpitozott bútor fóliába csomagolva védik a jövőben a szállítás közben keletkező károsodásaitól.

Téeszüdüdő

Harkányban befejező szakaszába érkezett az ország legnagyobb termelőszövetkezeti üdüdüjének építése. Már készen áll a négyszintes szállodaépület és a munkások a belső szereléseket végzik. A program szerint a nyár közepére készül el a beruházás, s előreláthatóan augusztusban fogadja az első vendégeket a kétszáz ágys üdüdü. (MTI)

A népgazdaság januárja

A mi természetesen olyan lesz, amelyre a vállalatok többségének januárja sikerül, egész egyszerűen nem lehet másmilyen. Ahhoz tehát, hogy a népgazdaság januárja jó legyen — azaz, egybeessék a tervcélokkal is, a társadalmi szükségletekkel is — vállalati jó januárok tömege kell. Ez utóbbiakhoz viszont elengedhetetlen... s itt hosszú lista következhetne, de hiszen a termelőhelyeken jól tudják, mi minden a feltétele a folyamatos munkának, hogy a január olyan legyen, mint a többi hónap. Hosszú évek óta ugyanis nem olyan. Egészen pontosan: az iparágak, iparcsoportok tekintélyes részénél nem olyan.

Előttünk 1978 hónapjainak ipari termelési adatai. A statisztika tizenkét hónap átlagából alakít ki egy mutatót, s ehhez méri a havi időszakokat. Hegyek és völgyek, olykor már-már szirtek és szakadékok változása ez, s e változatosság az, ami nem gyönyörködött, sokkal inkább elgondolkodtat. Hiszen elgondolkodtat, mi több, meghökkentő, hogy 1978 januárjában a tizenkét hónap átlagának mindössze 71,5 százaléka érte el a termelés a műszeriparban, 84 százaléka a gyógyszeriparban, ahogy a feldolgozásban, a textilruházati iparban is jócskán elmaradt az átlagtól. A szocialista ipar egésze 1978 januárjában kerekken kilenc százalékkal teljesített kevesebbet, mint a havi átlag, s azért, mert iparágaink többsége akkor futja ki magát... De csak a többség, s nem az iparágak mindegyike! Amivel kimondtuk: lehetne egyenletes, szervezeten, nagy eltérések nélkül is dolgozni.

Kézenfekvő: néhány iparterülettel balgaság lenne ugyanazt várni januárban, mint májusban vagy szeptemberben. A téglá- és cserépgyártás, a sörtermelés, a mész- és cementkibocsátás például okkal kötődik az úgynevezett szezonális ingadozásokhoz. Igen ám, de másfajta tények is előttünk sorakoznak, olyanok, ahol a kényszer csikarja ki a folyamatosságot, a nagy teljesítménykülönbségek elkerülését. Így van ez a villamosenergia-iparban, a kőolaj- és földgáztermelésben, a szerves és szervetlen vegyiparban, a papírgyártásban. A kényszer megjelenési formája persze sokféle: hol a technológia, a termelőberendezések működtetésének technikái hogyanja ez a kényszer — például a folyamatos üzemű kőolaj-feldolgozásban —, hol pedig a fogyasztás, felhasználás diktátuma. A lényeg azonban most nem az ok, hanem az okozat, a folyamatos, mennyiségében is nagyjából egyenletes termelés, árukiadás. Ami bizonyították a szirtek és szakadékok elkerülhetősége mellett, a hajrák és a sétálások időszakának váltakozásával szemben.

Illelnek az első munkanapokon úgy dolgozni, mint a hetvenkilencediken, vagy a háromszázadikon; 1978-ban 306 munkanap volt. Az illelnek azonban fontosabb az érdek: nagyon nehéz, olykor szinte lehetetlen, novemberben és decemberben pótolni azt, ami a januári, februári „kiengedés, leeresztés” adóssága. S ha sikerül is, a költségek, a fajlagos ráfordítások tetemes emelkedése mellett — amit vizsgálókat igazolnak — megy ez végbe, csökkentve a vállalati nyereséget éppúgy, mint a népgazdasági tiszta jövedelmet.

Hallani most olyan vélekedéseket, hogy az 1979. évi terv visszafogottabb, szerényebb célokat megfogalmaz, azaz — ezt sugallja a veszélyes okoskodás — teljesítése könnyebb, egyszerűbb, mint a korábbi feladatoké volt. Amit akár e is hihetőnk, ha vállalnánk a régi cipőben járást, a százalékok mechanikus összevetését, hiszen igaz, az ipari termelés négy, az építési-szerelési teljesítmény egy százalékos növekedése 1979-ben kisebb emelkedőnek látszik, mint amit megtettünk 1978-ban. Végzetes hiba lenne, ha a termelőhelyek a pusztán százalékok latolgatásával jelölnék ki lépték ritmusát. A mennyiség szerényebb tömege a minőség- és hatékonyságjavítás feladatainak árnyékában állhat csupán, s nem a fő helyen!

Pontosan a célok átsorolása az, ami megköveteli az ésszerű tempót, az araszolgatás és a rohanás száműzését a műhelyekből. Amihez gondolkodás- és szemléletmóndunk sokféle elemét is újra kell rangsorolni, észrevenni: az idő alapvető termelési tényező! A szocialista ipar 1978 januárjában, egy munkanapra vetítve 1,9 milliárd forintot kitevő árut értékesített, októberben viszont 2,8 milliárdnak megfelelőt.

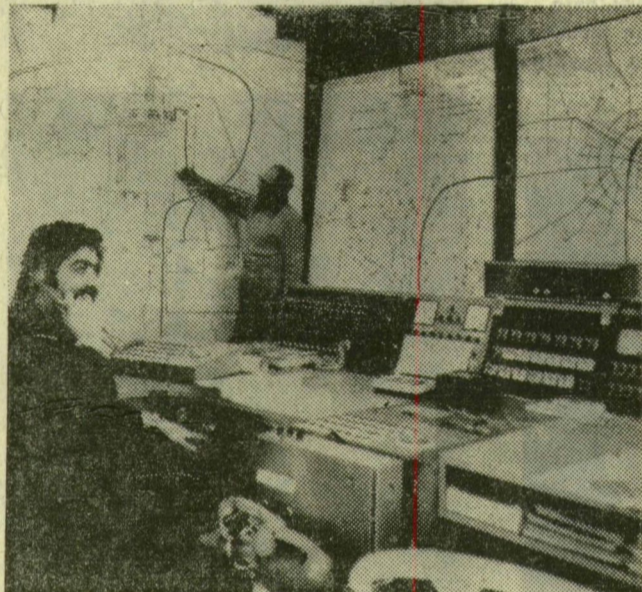
Nem arról van szó, hogy minden áron és mindenütt sikerhónapot csináljanak a januárból, hiszen ahol baj van a gazdaságossággal, ott nem okvetlen a nagy árutömeg a megfelelő bizonyítvány a közösség íggyeztetőrel. Arról van szó, hogy az évet átfogó feladatok időarányos részét januárban kell végrehajtani, s nem júniusban vagy decemberben. Arról van szó, hogy minden munkanapnak megvan a jelentősége, szerepe, súlya, azoknak a januári napoknak is, melyeket némely helyen úgy töltenek na, lassuk, mit csinálunk — majd februárban. Az év január másodikán kezdődött minden munkahelelyen, minden foglalkoztatottnak. Ennyi az egész. Ez az ennyi azonban meghatározója lehet annak, milyen lesz munkánk közege, a munkavégzők közérzete október táján, s milyen lesz a népgazdaság decembere, mindannyiunk esztendei mérlege.

Veress Tamás

Villog és jelez...

Áramvonalas riport

DEMÁSZ szegedi üzemigazgatóság. Soklámpás térkép, óriás rádió műszaki rajzra emlékeztető falitábla, vezérlőpultok, kapcsolótáblák körös-körül, telefon cső, rádió sípol, két magnó egymást váltva indít, s rögzíti, ha csak egy mukkanás hallatszák a telefonban; minden lüktet, villog, vibrál, jelezvén, hogy él a rendszer: a vezetéki dugszálak összefutó csomópontjában levő agyközpont. A tudományos-fantasztikus filmekből ismert misztikus, fontoskodó, nyüzsgést idéző, lázas munka nagyon is hétköznapi célt szolgál. Egyszerűen tudni akarják, ég-e mindenütt a villog, van-e áram Kiskundorozmán, kigyulladt-e már az utcakandeláber sor a Tiszaparton, merre járnak a hibaelhárítók, vagy épp...

Somogyi Károlyné felvétele

A szegedi „agyközpont”

lett 1977-ben, addig a létszám azonos maradt.

Termelékenység, hatékonyság — akár úgy is, hogy egy gépre rácsukják az ajtót, s négy kezelő helyett egy automata irányítja...

— Tirú-rirú-tirú-rirú — szólal meg hirtelen egy mentőautó ijesztő tilinkózással valahol az asztal közepén, s már ugranék, de nem tudom merre, mikor Asztalos Imre üzemirányító nyugodt mozdulattal billent az egyik kapcsolón, „a...mentő”, elhallgat, egy lámpa kialszik.

— Behatoltak az egyik transzformátorállomásra.

— Behatoltak! Most mi lesz?

— Semmi különös. Javítják. A mieink.

Meglódul a képzeletem. Lelki szemem előtt kirajzolódnak egy igazgatói szoba, tele efféle okos jelzőkészülékekkel, prütyögő óratomatákkal, fölötté felirat: mit csinálnak a dolgozók? Lehet, hogy nem üléseznének annyit a munkaidő-kihasználásról?...

Alighanem kevesen tudjuk, hogy Szegeden helyi forrás is ad mindennapi munkánkhoz szükséges villanyáramot: a szegedi erőmű. A Damjanich utcai ütt-kopott épületben egyenletes mormogással dolgozik a generátort hajtó turbina. Annyit már tudok róla, hogy az országosan felhasznált 2600 kilokalóriával szemben csupán 1200-ról van szüksége. Meg is kérdzem a kezelőjét. Mindjárt, csak a bejáratot kellene... igen, de merre... no ez zárva, van-e még egy... halló, nyissa már ki valaki, mi az, alszanak odabent?...

— Kít keres?

— A kezelőt.

— Az nincs.

— Hogyhogy nincs?!

— Minek? Automatikusán működik.

— Mióta?

— Két éve egyfolytában.

No, ennyit a munkaerőhiányról.

Kovács János, a Dél-magyarországi Áramszolgáltató Vállalat szegedi üzemigazgatóságának vezetője mondta, hogy az évről évre súlyosbodo létszámcsökkenés ellenére — energiatakarékosságtól függetlenül — egyre nagyobb feladatokat kell ellátniuk. Tavaly például több mint 613 ezer megawattóra energiát értékesítettek, amely az előző évnél 12 százalékkal volt több.

— Ehhez még egy adatot tiz év változásainak összehasonlításából. Míg az 1967. évihez képest a villamosenergia értékesítés duplája

Pillanatnyi csend — ez is ritka! — az üzemirányító központban. Az üzemigazgató ellenőriz. URH-rádió Mór-halmot hívja. Az elmúlt napok viharában megrongálódtak a hálózatok. Kattan a készülék, indul a házi lehallgató magnó, nyoma marad a beszélgetésnek.

— Kovács vagyok, érdeklődöm, mi történt a mai nap?

— Balogh István vezető szerelő jelentkezem. Most már rendben minden Mór-halmom, zavartalan az áramellátás. A hibát kijavítottuk, vezetékszakadás volt.

— Köszönöm...

Mór-halmom a viharos szél volt a ludas, nem nagy gondot okozott, sokba sem került a helyreállítás. Nem így a szegediek más vonalain: a múlt évben ugyanis tizenegy alkalommal rongáltak meg a vezetéket — akár levegőben feszült, akár földben húzódo kábel volt, sikerült „megtalálni”. A következők: áramszünet, termelés kiesés, bosszúság, s még annál is rosszabb...

Alkonyodik, kivilágosodik egy falitábla: Szeged közvilágítása. Most minden lámpa jelez — ma még nem vágta kábelt.

Igriczi Zsigmond

Az ideai program

Épül a paksi atomerőmű

Kirajzolódta az ipari óriás körvonala

A paksi Duna-parton kibontakozó nagyszabású atomerőmű-beruházás ideai programja több mint 7 milliárd forint értékű, vagyis egy közepes nagyságú város lakásállományának értékét áldozta a népgazdaság egyetlen év alatt az atomerőműre, hogy az évtized fordulójától újabb termelőbázis szolgálja a növekvő energiaigények kielégítését.

A feladat méretét jól érzékelteti, hogy 1979-ben egy esztendő alatt csaknem anynyi beruházást valósítanak meg, amennyi az első kapavágástól eltelt öt év alatt együttvéve teljesült. Az ipari

óriás körvonala már kirajzolódta. Jelenleg több mint ötezer építő, szerelő, műszaki dolgozik a helyszínen, köztük növekvő számban szovjet szakértők, lengyel szakmunkások. Együtt bíróknak a határidőkkel, az új technológiákkal, a magas minőségi követelményekkel.

A vízkivételi műnél nemrég kezdtek meg a nagy teljesítményű szivattyúk beépítését. Négy lesz belőlük, és együttesen másodpercenként 50 000 liter vizet emelhetnek ki a Dunából, a vizlágyító-nál már a technológiai próbák tartanak. Ez szolgálta a főépületnek, ahol további tisztítórendszeren át jut a víz a nukleáris részkezhöz.

A beruházáson úgy ítélik meg, hogy a kormányhatározatban foglaltaknak megfelelően 1980-ban üzembe helyezhetik az első blokkot. Ennek érdekében intézkedtek, hogy az ország hét megyéjéből ezer építővel erősítsék meg a helyszíni létszámot. A munkások fele tavaly megérkezett, s január első napjaiban újabb háromszáz-an csatlakoztak az építőkhöz. Az NDK-ból megérkeztek a gépház és reak-

torcsarnoki daruszerkezetek, amelyek az épületen belül dolgoznak majd. Emellett sorra futnak be az egyéb atomerőművi nagyberendezések, különféle szerkezetek a Szovjetunióból, Csehszlovákiából, az NDK-ból.

A főépületben az év második negyedében üzemképesé szerelik a gépházi darut, hogy a berendezések, köztük a turbina szerelését megkezdhesék.

A fontos programok közül tartozik a hűtővízellátási rendszer próbája, továbbá a 120 kilovoltos villamos kapcsolóberendezés feszültség alá helyezése. Ezek mellett épül a 100 tonna/óra teljesítményű kazánház. Szerepe igen nagy. A turbinát ugyanis 1980 elején nem a reaktor hajtja meg, hanem ez az indítókazán.

Ez évtől folyamatosan, kormány szinten kísérik figyelemmel és ellenőrzik a beruházás helyzetét, előrehaladását. Erről kormánybizottság, a helyszínen kormánybiztos és három tárca — a Nehézipari Minisztérium, az Építészeti és Városfejlesztési Minisztérium, valamint a Kohó- és Gépipari Minisztérium — vezetői képviselőiben miniszteri biztosok gondoskodnak. (MTI)

Derült, hideg idő

Sikos utak — 300 — 400 perccel késnek a nemzetközi járatok

A hideg levegő áramlása tovább tart a Kárpát-medencébe. Péntekre virradóra országászterre mínusz 4, mínusz 16 fokot mértek, de csapadék már az éjjeli óráktól nem hullik.

Az országban minden fő- és alsóbbrendű út teljes szélességében járható. Az Útinform közlése szerint a 4-es, a 6-os és még néhány más

főútvonal sikos, különösen Baranyában. Az összekötő és bekötő utak mindenhol sikosak, jegesek, hókásasak. A hó eltakarításán, s a jegesedés megszüntetésén 250 gép dolgozik.

A csapadékmentes hideg időben különösebb forgalmi fennakadás egyelőre nincs. A belföldi vonatok általában csak 15—20 perccel késéssel

közlekednek, ugyanakkor a nemzetközi járatok, főleg a szomszédos államokból, továbbra is igen nagy késéssel érkeznek. Pénteken, tegnap a Polonia expressz 420, a Pannónia 400, s a Báthori expressz 300 perccel késéssel. A Volán-autóbuszok mindentűt indultak, s viszonylag pontosan betartják a menetidőt.